

Therefore it will be difficult to produce more information about the parasites of the related Coppers.

### Samenvatting

Een onderzoek naar de grote vuurvliinder, *T. dispar* en de kleine vuurvliinder, *L. belle*, leverde veel gegevens over de parasieten (endopredatoren) van deze soorten. De belangrijkste parasiet is de sluipwesp *Hyposoter placidus*, die bij de grote vuurvliinder gemiddeld een sterfte van 3,5 % veroorzaakt. Eénmaal werd gevonden, dat bijna 40 % van de jonge vuurvliinderrupsen geïnfecteerd was. In het artikel wordt ingegaan op de moeilijkheden, die er waren bij de determinatie van de sluipwesp. De heer G. DEN HOED ontving gedurende vele jaren het merendeel van de sluipwespen, welke door de lepidopterologen uit de vuurvliinders gekweekt werden. Pas nadat een flinke serie van deze wespen bijeengebracht was, konden de systematische problemen opgelost worden. Bij het onderzoek is de biologie van de sluipwesp in grote trekken bekend geworden. De wesp legt één ei in een eerste of tweede stadium rupsje en de ontwikkeling van de wespelarf loopt synchroon met die van de gastheer. De larf moet zijn gastheer doden voordat deze groter is dan ongeveer 16 mm, daar hij anders niet meer op de juiste wijze verpoppen kan binnen de rupseshuid. Wanneer de wesp op de grote vuurvliinder parasiteert, komt hij ongeveer één tot twee weken voor de vliegtijd van de vliinders uit en moet dus tenminste drie à vier weken of nog langer wachten voor er weer jonge rupsjes beschikbaar zijn om zijn cyclus te kunnen voltooien. *H. placidus* werd gevonden van Midden-Zweden tot Zuidwest-Frankrijk. Wanneer deze soort leeft op *L. belle* (België en Zweden) zal er een tweede gastheer nodig zijn, omdat *L. belle* als pop overwintert. Dit zou de rode vuurvliinder, *P. hippothoe*, kunnen zijn, die evenals de grote vuurvliinder als derde stadium rups overwintert.

### Literature

- DESIGNES, T., 1856, Catalogue of the British Ichneumonidae in the collection of the British Museum : 97-98.
- DUFFEY, E., 1968, Ecological studies on the Large Copper Butterfly, *Lycaena dispar* Haw. batavus Obth., at Woodwalton Fen National Nature Reserve, Huntingdonshire. *Journ. Appl. Ecology* 5 : 69-96.
- GERRIS, V., 1961, Parasieten van *Thersamonia dispar* Haw. *Ent. Ber., Amst.* 21 : 207.
- HINZ, R., 1957, Zur Systematik und Oekologie der Ichneumonidae I (Hym.) *Deutsche ent. Z. N.F.* 4 : 86-90.
- , 1961, Zur Systematik und Oekologie der Ichneumonidae II (Hym.) *Deutsche ent. Z. N.F.* 8 : 250-257.
- HOED, G. DEN, 1962, Bijdrage tot de studie der Ichneumonidae (Hym.) II. *Ent. Ber., Amst.* 22 : 63-64.
- POLAK, R. A., 1932, De herrezen vuurvliinder. *De Levende Natuur* 56 : 303-309.
- Amsterdam-O., Ringdijk 3.

---

† M. N. Nikolskaya. Eind oktober 1969 is de grote Russische chalcidologe Dr. Maria Nikolaevna NIKOLSKAYA op 73-jarige leeftijd overleden. Daar toegepaste entomologen nog wel eens contact met haar hadden, is het wel gewenst hen hiervan in kennis te stellen.

M. J. GIJSWIJT, Wessel ten Damstraat 2, 's-Graveland.